

Breve til den unge Marius Vibæk fra hans Forældre og Søskende i Vestjylland

Ved H. K. Kristensen.

Den kendte Videnskabsmand, Skolemand og Organisator inden for den moderne Handelsskoleundervisning herhjemme Direktør Marius Vibæk er født i Bordrup, Oksby Sogn, den 10. Juni 1873. Han er Søn af Gaardejer Jens Sørensen og Hustru Maren Poulsdatter.

Jens Sørensen er født i Tobøl, Guldager Sogn den 5. April 1834, † 20. Februar 1911. Hans Fader, Søren Hansen, der døde tidligt, var født i Vibæk, Alslev Sogn. Efter denne By optog Marius Vibæk sit Navn, da han begyndte sin Forfattervirksomhed. Jens Sørensens Mor giftede sig efter Faderens Død med Niels Gravesen, som var en overordentlig paapasselig Mand, der efterhaanden blev meget velhavende.

Jens Sørensen havde egentlig haft Lyst til at komme paa Kontoret hos en af Datidens store Hjerting Købmænd, men som bondefødt blev han selv Bonde; dog drev han Fiskeri ved Siden af og tog som saa mange andre Vestjyder dengang Plads »ud i æ Sønd« (Sønderjylland). Og her lærte han sin tilkommende Hustru at kende, da hun et Par Somre tjente derude. Maren Poulsdatter er født den 20. Juni 1837 i Bordrup, var Datter af den bekendte Bonde og geniale Plantør, Poul Hansen, der først af alle lærte det danske Klitvæsen at faa Skov til at gro i Klitterne, og Hustru Birgitte Lauridsdatter.

Da Maren og Jens Sørensen holdt Bryllup 22. Marts 1863, overtog de Gaarden, og Poul Hansen og Hustru flyttede paa Aftægt.

I dette solide Bondehjem med levende interesserede

Mennesker og under Indflydelse af Bedstefaderens stærke og særprægede Personlighed er det Marius Vibæk og hans Søskende vokser op.

Direktør Marius Vibæk følte sig hele Livet særlig knyttet til sin barske Fødeegn. Lige til sin Død var han da ogsaa Medlem af vort historiske Samfund, ligesom han i det hele taget var meget historisk interesseret, og har forfattet flere historiske Arbejder, bl. a. det store Værk om Den danske Handels Historie.

De efterfølgende Breve er stillet til Raadighed for »Fra Ribe Amt« af Direktørens Søn Forstander for Købmandsskolen Jens Vibæk.

Brevene gengives med nogle lempelige Rettelser i Tegnsætningen. De er karakteristiske Eksempler af en ubrudt Række fra Hjemmet til Sønnen. De begynder i 1888, da Marius Vibæk efter Konfirmationen drog til Hovedstaden for at tage 4. Klasses Hovedeksamen, og de afsluttes med Jens Sørensens Død i 1911. De giver ikke blot Oplysninger om Familiens Forhold, men kan tjene som et Eksempel paa, hvordan jævne, men gennemvederhæftige Gaardmandsfolk skrev dengang.

Bordrup, den 19. Juni 1888.

Kjære Søn J. M. Sørensen.

Dit Brev haver vi modtaget og seer deraf, at Du haver begyndt med Examenen, og det er vel ikke saae nemt. Jeg vil nu ønsked for dig, at det maae gaae Dig noget Lunde godt imod Studteringen. Vi kommer ikke over til Kjøbenhavn i Sommer til Udstillingen¹⁾, haaber jeg ikke, da der er snart ingen tid dertil, og Bedstefader²⁾ er ikke rigtig rask; han er saa plaget af Gigt i Sommer, og Din Søster Kathrine³⁾ ere heller ikke rask i den ene Been, hun haver været ved Dogteren i Dag. Nyt er her ikke noget af, alt er ved det Gamme, og nu kommer Du vel snart hjem til os, og saa tales vi.

Jeg tænker, at Søren Nielsen⁴⁾ og Peder fra Oudrop vel en reise til Fredericcia at besøge Jens

Jensen⁵⁾ den 6. Juli, haver di talt om. Paa Søndag haver vi bestemt at gjøre en Reise til Skadsherret at besøge dem i Thobøle⁶⁾ og Kokspangaard⁷⁾, men om det bliver til, er ikke bestemt; for jeg haver været Syg, og haver mottet lige en del i Sengen, men jeg haaber med Guds Hjælp, at det maae snart blive bedre. Vi haver i dette øieblik modtaget Dit brev til Din Moders Fødselsdag, og jeg skal i den anledning takke Dig fra din Moder mange gange for Lykønskning, Du sendte til hinde. Nu nærmer tiden sig, at Du kommer hjem til os, blot du nu kan komme de Examensdage over. Men det hjælper jo ikke at tåbe modet og være forknødt. Men bed Gud, at han vil styrke og bevare Dig og os alle. Jeg vel nu slutte for dennegang med en Venlig Hilsen fra mig, Din Moder og alle Dine Søkende. Jeg vide jo ikke, om Du haver Penge nok til Hjemreisen og til at faae betalt, hvad du skylder, men du kan vel Laane af Din Broder⁸⁾, saa kan jeg siden sende ham dem.

Venlig Hilsen J. Sørensen.

Bordrup, den 27/11 92.

Kjære Søn.

Hermed sende vi dig Kassen med noget Fødevarer i og ønske, at du maae spise det med Sundhed⁹⁾. Herhjemme er alt ved det gamle; vi have Gudske-lov alle nogetledes Sundheden. Din Moder er det noget beder med. Jeg have ikke meget at skrive om dennegang, da det nærme sig stærkt mog Julen, og saa kommer Du hjem og saa tales vi. Jeg skal siden sende dig nogle Penge. Jeg ønske nok, om du vil skrive, hvor mange Du skal have.

Kassen have vi inu ikke mogtaget, men jeg haabe, at den maae være paa Banegaarden. Vi have sent

bud med Posten, men den er ikke kommet inu. Til slut en venlig Hilsen til dig fra os alle.

Venlig Hilsen Jens Sørensen.

Bordrup, den 28. Mai 94.

Kjære Søn.

Herved skal jeg lade dig vide, at Kresten Hansen eller vores Jordemoder Mand er bleven Syg og haver været i længere Tid. Og det er en sær Sygdom, han have saadan en Pine i Lægemet, mest i Armene og Hænderne, at han ingen rod haver hverken dag eller Nat, og han klager sig forfærdelig. Han siger, at det Brænder ham op. Nu haver han Besluttet at ville til Kjøbenhavn, og han og vores Kromand komme til Kjøbenhavn Onsdagen den 30. Maj med Aftentoget, og saa skulde du endelig være paa Banegaarden at tage imod dem, og jeg tænker, at di vil Losere paa Høiskolehjemmet; det maa du helst forhøre. Han har saadan en hede i Hænderne, at han slet ingen Ting kan tage med dem, og han Mener, om det ikke komme fra Giften, som han have brugt til at udryde Ræve med, som er Strygnin, og Nærve Feber, dersom du kunde faa at vide, hvem der best kunde korerer for det.

Du maa nu see at være paa Banegaarden og tage imod dem og Veilede dem saa meget som mulig.¹⁰⁾

Dit Brev haver vi modtaget, og jeg skrive med det første, da jeg ikke have tid til at skrive (mere nu), for Brevet skal afsted. Vi ere alle raske, og en venlig Hilsen fra os alle.

Jens Sørensen.

De reise med Middagstoget fra Varde næste Onsdag.

Bordrup, den 4/9 95.

Kjære Søn.

Du længes vel efter at høre her hjemme fra, og jeg kan tilmelde dig, at det er omtrent det samme med Søren Nielsen, som da Jens Jensen var her hjemme, og jeg haabe du haver talt med ham, da han var i Kjøbenhavn. Det er kedeligt med ham, han kan ikke Spise noget, og dem Hoste er saa haarde, og saa skal han kaste op, naar han faar lit at Spise. Det er tongt for ham og for os. Det er saae godt, at han er tolmødig. O, du kan tro, at det er tongt for mig at skal miste den, man haver stolet paa nu i Alderdommen og haft saa kjær, men vi vel bede Gud, at han ikke vel paalægge os alt for tonge Sorger, og at han vil styrke og trøste os og bevare os her i denne Verden, hvor Sorg vandre til hobe med Glæden.

I gaar blev Hans Jessens lille Pige Begravet i Mosevraa, hun er Død af Kinkhoste. Vi have nu Kornet inde untagen Havret. Jeg vel nu slutte for denne gang og ønske dig god Sundhed; thi den er et stort gode her i Verden; det mærker man først, naar man bliver Syg og skal holde Sengen. Poul¹¹⁾ fra Kokspangaar have og faaet noget Bryst Sygdom og er ikke rask; di var heromme siste Søndag at see til Søren Nielsen, og di talte om, at dersom det ikke hjalp, det han fik hos Dogteren, skulde han til Kjøbenhavn, men vi vel haabe til det beste. Jeg sende nu hermed en flittig Hilsen til dig fra os alle herhjemme med det Ønske, at Gud vil bevare dig og os alle og give os Trøst i vor Sorg.

Venlig Hilsen Jens Sørensen.

(På samme ark)

Bordrup, 4/9 1895.

Kjære Broder.

Jeg takker dig for Brevet, som jeg fik fra dig, og ser jo deraf, at du er ved god Sundhed, som vi er glad ved. Det er ikke telfældet her hjemme, da jeg liger syg, og Moder er heller ikke rigtig rask, da hun i den siste tid har havt det med Svimmelhed i hovedet. Det er meget kjedelig for Fader, at han skal af med mig; men en Trøst har han dog, saa tungt det end er, og det er os; jeg selv er glad ved at rejse herfra, og saa den Trøst, at vi engang kan komme til at samles igen. Jeg har jo ellers havt stor løst til at leve før, men da det tog mig til Sengs, og jeg maatte haalde den, laa jeg og tænkte mig om, og der gik mange Tanker igennem mit hoved; men en dag kom jeg i Tanker om, at der dog ikke var meget at leve efter, og siden den Dag er jeg gladere Dag for Dag ved, at min kjære Fader i Himlen har gjort den velgerning at vilde tage mig hjem til sig. Jeg har nu skivtet mine smaa gjenstande hen, saa hvær af mine Fættre har faaet lidt. Du kan faa en hel del efter mig. Jeg tænker nok, du kan bruge min Sommer tøj, og hvis du vil have mine lange Støvler og min haarbørste og Kaalsbloks*) Billeder. Da du i mange aar har haft stor lyst til at faa en Sykkel, er jeg kommen i Tanker om, at jeg vil give dig den — 200 Kroner, som jeg selv har arvet; men du skal saa ogsaa kjøbe dig en for dem. Til sist en venlig hilsen til dig fra din Broder

S. N. Sørensen.

Bordrup, den 16. Setember 95.

Kjære Søn.

Hermed sendes Kassen og ønske, at du maa Spise

*) Carl Blochs.

det med Sundhed. Herhjemme er det omtrænt det samme, som da vi skrev sist. Søren Nielsen liger jo stille til Sengs og Hoster meget op; han haver være ved at faae det op, og hans Krop blive ømt af den lange Leie, men en Trøst er det, at han er tolmodig og venter blot efter, at vor Herre snart vil løse ham ud herfra og tage ham op til sig. Ja, det er tongt at skulle miste ham og det vil blive en stort Savn alle-tider. Saa længe vi kan tale med ham, gaar det nogen lunde, men vi vil savne ham hort, naar han gaar bort fra os. Gud give os trøst i vor Sorg, det vil vi bede ham om. Jeg haver nu ikke mere at skrive om denne gang. Skriv os til, hvorledes det gaar paa Sisionen. Poul¹²⁾ kommer den siste i denne Maanct om Aften, saa vil han nok have, at du ville tage mod ham paa Banegaarden. Han skal møde der 1. Ogtober og reiser fra Varde med Middagstoget, men det kan være vi skrive inden den Tid. Hermed en venlig Hilsen fra os alle, særlig fra Søren Nielsen. Lev vel og Gud bevare dig og os alle. Venlig Hilsen.

Jens Sørensen.

Bordrup, den 3/10 95.

Kjære Søn.

Herved lader jeg dig vide, at i Dag Kl. 9½ Døde din Broder Søren Nielsen blid og rolig, og at Begravelsen er bestemt til næste Torsdag den 10. Ogtober, saa haaber jeg, du komme hjem og ledsage ham til hans Hvilested. Saa haaber jeg, vi tales, og vil derfor slutte for denne gang med en venlig Hilsen fra os alle til dig og til Poul¹²⁾, dersom du tale ham. Venlig Hilsen.

Jens Sørensen.

Bordrup, den 27/10 95.

Kjære Søn.

Dit Brev haver vi modtaget og ser deraf, at du er

fri for Melitærtjeneste, og at du er rask og haver Sundheden. Herhjemme er det nogen lunde med Sundheden. Din Moder haver haft daarlige Øjne i den siste Tid og er jo ikke rask. Kathrine var med i Billum i Gaar, da jeg var over efter Kartoffler, som Søren Jensen⁷⁾ var med, og hun var ved Dogteren, og han sagte, at hun havde Mavekatar. Det er jo kedelig med dette Sygdom, men vi maa jo finde os deri og bede Gud, at han vel Hjælpe os og give os Kraft og Størke til at bære Sorgen med Tølmødighed, og bede, at han ikke paalæge os alt for meget Sygdom, det haver været os en tung Sommer, og det er ikke bedre inu. Det var tung, da Søren Nielsen laa Syg, men da kunde vi tale med ham, og det var en trøst, men nu er det forbi, og vi kan aldrig tale med ham mere. Det er tungt og gjør mig meget ont. Jeg savner ham saa hørt og vilde saa nødig have mistet ham, og du kan tro, det er tungt for mig mangen Gang at miste den, som jeg havde ventet skulde blive min Alderdoms Støtte og Trøst, men Gud hafte det nu anderledes beskikket for ham, og vi vil haabe, at han have taget ham hjem til sig i sin Favn, og saa haver han det jo saa godt, og (vi) maae ikke misunde ham den Glæde, og skal det være vor trøst, at han hviler saa godt og er fri for Verdens Møie og Besvær, og Gud giv, at vi saa engang maae samles med ham, og det vel vi trøste os ved, men det er Alligevel tungt og dødt her hjemme ved savnet af vor kjære Søn, som vi dog skulde miste; det gør mig meget ondt.

Der er kommen nogle sager fra Grønland¹³⁾ og en Krans at lige paa Bedstefaders grav, og der er en Urkjæde af Been til dig, som vi sender til dig, naar Kassen blive sendt.

Jeg sende dig her med 40 Kroner, jeg vide ikke,

om di kan slaa til til November Maanet; jeg haver ringe raad paa Penge i denne tid, da jeg haver givet mange ud i den siste tid, men skriv hvor mange Du skal have til Jul, for jeg skal vist laane dem. Jeg vel nu slutte for denne Gang og ønske dig Lykke og Held til, at du maa faa noget ud af det du arbeide paa, og at du maa beholde Sunheden; den er en stor gode her i denne Verden. Og saa sende jeg hermed en Kjerlig Hilsen fra mig og din Moder og Bestemoder med det Ønske, at Gud vil være med dig og os alle her i denne Verden og ikke paalæge os alt for meget Sorg og modgang. Venlig Hilsen
 Jens Sørensen.

Kjære Broder.

Jeg vil da ogsaa have et Par Ord med. Jeg har jo nu Tid til det, da Vinteraftenerne har taget sin begyndelse. Di ere noget lange for os, da vi ingen Karl har inu, men nu er der jo ikke længe til November, saa faar vi jo da en. Ja, vi mangler haardt Søren Nielsen, han var altid saa livlig, men den Savn skal vi jo finde os i. Jeg er jo da nogen lunde rask, og jeg har nu været ved Dogteren, saa det skal vel nok hjælpe. Nu har vi faaet Karen lejet, hun skal have 100 Kroner for dette halve Aar. Saa bliver det da til, at jeg kommer ad Højskolen. Nu vil jeg slutte denne Gang med en kjærlig Hilsen fra din Søster K.M.S.³⁾

Bordrup, den 3. April 96.

Kjære Søn.

Vi haver længe ventet efter Brev fra dig, da vi forstod af dit siste Brev, at du vilde skrive om kort Tid igjen angaaende, hvorledes det gik dig med Guld Midalien.¹⁴⁾ Vi viste ikke rigtig, hvordan det gik, men faa dage efter var Pastor Jørgensen¹⁵⁾ fra

Hoe i Mosevraa Skole at holde Foredrag, og han ønskede mig til Lykke at du havde faaet Guld Medalie; det havde han læst i »Pollitiken«, og han var hel henrygt over det; det var Storartet, sagde han. Jeg skulde hilse dig fra ham, naar jeg skrev.

Men saa i Gaar kom Brevkortet og Kassen, og vi blev lit forondret, at der kom ingen Brev, og vi viste ikke, hvad vi skulde sende, men saa omsider fik vi fat i Brevet, og saa var det hele jo opklaret. Ja, kjære Søn, Du maae sige, at du haver haft en god Lykke den siste halve aar: først at blive fri for Tjenesten og bag efter det andet. Ja, kjære Søn, glæm nu ikke at takke din Gud og din Skaber, at han haver givet dig den Lykke og Hel, som jeg haver bedet om; thi det er ikke allene din egen dygtighed, men han haver og lagt sin Velsignelse deri, og bed ham stadig om, at han vel Bevare dig, og jeg vel ønske dig til Lykke mangen gang. Det er jo til stort Gavn for dig selv, og en stor Glæde for dine Forældre og Søskende og hele Familie og andre Folk; thi de rose dig allesammen. Men bliv nu ikke For Stolt eller Hofmodig af den Lykke, som jeg ikke tro du gjør, men lev et ordenligt og anstændig Liv, som det sømme sig for dig. Og vi see af Brevet, at du haver kjøbt din Møblemang billigt og orden dine Sager godt. Men jeg synes, at du skulde selv beholde de Penge, som du vilde Forære Kathrine, og sætte dem i en Kasse, saa naar du engang trænge til nogle Penge, saa har du dem. Jeg skal nok betale for hinde paa Høiskolen, saa kan du siden Forære hende en Gjenstand. Vi sende dig paa Mandag Sengklæder og Madkassen og beder, at Du skriver os til med det første.

Herhjemme ere vi Gudskedlov alle ved nogetledes Sundhed, og jeg vel ønske, at du og maae Be-

holde Sundheden, og at Gud vil være med dig og os alle. Vi ere jo alle meget glade ved den Lykke, du har gjort, og du faar jo din Arbeide godt betalt. Skriv, om du vil have den Cykel, saa skal jeg sende dig Penge dertil. Du behøve dem vel ikke alle paa engang, den skal vel ikke betales paa engang, men skriv mig til derom. Jeg vel saa slutte for denne Gang og venter at høre fra dig, naar du komme i den ny bolig. Vi sender 1 Underdyne, 4 Lagner, 4 Haandklæder, 2 Puder og Sommertøiet og saa Kassen og saa hermed en Venlig Hilsen til dig fra mig, din Moder og fra Bestemoder og ønske dig alt godt. Hils Frk. Mortensen og tak hende for en Hilsen, hun sente, og hils Poul, hans Søster Birgitte¹⁶⁾ kom hjem fra Nørre Snede⁵⁾ til Paasken, og di ere alle raske dernede. Lev nu vel! Det er mit ønske til dig.

Venlig Hilsen Jens Sørensen.

Der følge 3 overtræk til Pudene. Du kan blot sende Kassen hjem, naar du mangler noget, vi skal saa sende mere.

Kjære Broder.

Jeg maa da ønske dig til Lykke! Det er jo et stort Gavn for dig sagtens, kan jeg tro. Og du kommer jo nu ogsaa paa Regensen, saa kan du vel snart klare dig selv, og der kan du vel blive saa længe, du er færdig med din Læsning. Folk synes herhjemme, at det er da forfærdeligt, at du saadan kunde faa Gulmedalje. Du skriver, at du vil forære mig 75 Kroner, men dem vil jeg paa ingen Maader have af dig; for da jeg nu har været hjemme, saa kan Fader nok selv give mig de Penge, som skal bruges dertil, og det vil han jo ogsaa. Du, som har selv Gæld at betale tilbage, du kan nok selv have dem behov. Den Gave vil jeg ikke have af dig. Vi har været til

Barsel i Paasken oppe ved Elias Madsen; det var paa Langfredag; jeg var Fadder. Vilhelm ved Oxby Kirke har faaet Ringen paa med Frandses Datter i Oxby. Ja, nu lakker det snart mod Majdag, saa skal jeg have mine Sager istand. Kistine og Kathrine skal ogsaa paa Ollerup. Gine heroppe skal ogsaa ud at tjene om Majdag, da Jensine kommer hjem i Sommer. Nu vil jeg slutte denne Gang med en Kjærlig Hilsen fra din Søster K. M. Sørensen.

Bordrup, den 22/4 96.

Kjære Søn.

Dit brev haver vi modtaget og seer, at Du har det godt paa Regensen, og det glæder os; herhjemme ere vi og nogetledes ved Sundheden. Kathrine haver været meget forkølet og havde ont i Halsen og Hovedet. Vi var næsten bange for, at det kunde have bleven Halssyge, men det blev det Gudske Lov ikke, men hun var meget Forkølet og lagte til Sengs i 4 Dage. Nu er hun rask, men haver nu ondt i Tænderne, men vi vel haabe, at det skulde gaa over. Hermed sender jeg dig 200 Kroner til Cyklen, men pas nu paa, at du ikke falder ned og komme galt afsted og brække Arme og Ben, og passe godt paa den; thi det er en dyre Redskab. Kjærlig Hilsen til dig fra os alle. Kathrine skrive til dig, naar hun komme paa Høiskolen. Venlig Hilsen.

Jens Sørensen.

Lev nu vel og skriv os til, naar du haver modtaget dette Brev!

Bordrup, den 26/4 97.

Kjære Søn.

Idag have vi modtaget Kassen, og i Morgen sende vi den tilbage med Fødevarerne til dig, for vi ser af

dit Brev, at du mangler dem. Jeg takker dig for Brevet og for Lykønskning til min Fødselsdag, og jeg vil med det samme ønske dig til Lykke med din Kjæreste¹⁷⁾, da jeg ser, at du er bleven Forlovet, og jeg vil ønske for dig, at du maae have gjort en godt valg og faat dig en God og Venlig og Døgti Mage, som du kan leve Lykkeligt og Veltilfreds sammen med, thi det er mange dage, der skal leves sammen, dersom Gud vil give eder Sundheden, som jeg vil ønske for eder; thi hvo som faae sig en god Hustru, faae en god gave, og det vel jeg af Hjertet ønske for dig, da du selv er God og døgtig. Vi velde jo Gierne see en Potræt af Hinde engang med det første, dersom du have en. Jeg vel saa slutte for denne gang, da Kathrine skrive og lit, og sende hermed en Venlig Hilsen til dig og din Kjæreste fra mig og din Moder og fra Bestemoder.

Jens Sørensen.

Lad os endelig vide, naar der gaar Skib til Jakobshavn¹³⁾, dersom du kan.

Kære Broder.

Nu kan man se, at du ikke har været klogere end mig, da du sådan også går hen og forlover dig. Da jeg havde læst brevet, fortalte jeg det naturligs til Bestemoder, og hun blev helt forundret derover. Hun sagde: »Den slemme knægt, at han sådan har naret mig;« Hun var bange for, at du nu ikke mere vilde sove i slagbænken, når du kom hjem! Vi vil da rigtig af hjertet ønske eder til lykke, både mig og min kæreste.¹⁹⁾ Og Gud give, at det må blive til glæde for eder begge to. Det er en god Ting, når man rigtig af hjertet elsker hinanden. Så er det dejligt at være forlovet. Og så går alting så let for én. Det synes jeg ialfald, det gør for mig.

Poul fra Kokspanggårde kommer vidst til København med det første; jeg havde Brev fra Karen²⁰⁾, at jeg skulde sende din Adresse, så får du jo Besøg. Sidste søndag vilde vi have været op til Horne at høre en foredrag, da Kristensen fra Ollerup kom der. Søren Hansens Katrine er hjemme for tiden, hun vilde også have været med; men det blev ikke til. De syntes, at det var vidst for koldt for mig. Jeg håber, at min Kæreste kommer på højskolen til Vinter. Du har jo sagtens været den vej at besøge din Kæreste i Julen? Nu må jeg holde op. Fader kommer med Dyrlægen, da vores plag ikke er rask.

Du skriver ikke om, at du er flyttet, så det er jo den gamle Adresse som altid, den skrev jeg ogsaa til Kokspanggårde. Mange Hilsener til eder fra mig og kæresten. Din Søster Katrine Sørensen.

NOTER

- 1) Den store nordiske Udstilling i København 1888.
 2) Poul Hansen, se Indledningen. 3) Kathrine Sørensen, f. 8/9 1875, † 20/3 1910. Hun har faaet følgende Skudsmaal: »Hun var pæn, yderst elskelig og omgængelig med klare, leende Øjne, altid oplagt til Skæmt.« 4) Søren Nielsen Sørensen, f. 13/4 1860, † 3/10 1895, Nr. 4 af Jens Sørensens Børn. 5) Jens Jensen, f. 14/11 1865, † 8/7 1915, forlovet med Datteren Birgitte, f. 11/6 1865, † 8/7 1920. J. J. er 1888 Soldat i Fredericia. De blev senere gift og Lærerfolk i Lamborg, N. Snede og Brokøb. Peder fra Ovtrup er Jens' Broder, Skomager Peder Jensen, der nu bor paa de gamles Hjem i Ovtrup. 6) Stedfaderen og Familien paa Fødegaarden i Tobøl, Guldager Sogn. 7) Paa Kokspanggaard boede Marius Vibæks Moster Birgitte Poulsdatter, f. 22/1 1844, gift med sin Fætter Søren Jensen Thuesen, f. 29/1 1843, † 30/1 1919. 8) Vibæks ældste Broder Poul Hansen Sørensen Vibæk, f. 15/5 1864, † 1935, studerede Theologi og blev Candidat Aaret efter. 9) Marius Vibæk var blevet Student d. A. (privat). 10) Denne Hjælpsomhed, som flere Steder spores i Brevene, kom ogsaa senere til at præge Vibæks og Frues Hjem i København. Herude i vort Herred gaar endnu Frasagn, om hvordan unge fra Egnen, der kom til København som Soldat f. Eks., gæstede dette Hjem. 11) Poul Hansen, S. J. Thuesens Søn, se Note 7. 12) Poul Hansen Poulsen, Søn af Maren Poulsdatters Broder Plantør Hans

Poulsen, Mosevraa, Oksby Sogn. ¹³⁾ Poul Sørensen Vibæk (se Note 8) virkede som Missionær i Grønland 1888—1904. Han har med Undervisningsministeriets Støtte udgivet Lærebøger i Grønlandsk og skrevet Bøger om Grønlændernes Levevis og om Missionens Historie. Han var gift med Severine Henriksen fra Bredmose, Ho Sogn, f. 20/7 1864. ¹⁴⁾ Marius Vibæk fik 1896 Universitetets Guldmedalje for Besvarelsen af en Prisopgave i germansk Filologi. ¹⁵⁾ Jørgen Peder Jørgensen, Præst i Ho 1892—98. ¹⁶⁾ Birgitte Poulsen, f. 8/5 1869, nu gift med Gaardejer, Sognefoged Jens Christian Knudsen i Kongsmark, Rømø. ¹⁷⁾ Lærerinde Barbara Madsen, f. 20/7 1872 paa Samsø, † 15/1 1949 i København. ¹⁸⁾ Poul H. Poulsen, se No. 11. De blev gift og fik Kathrines Fødegaard i Bordrup. ¹⁹⁾ Karen Thuesen, S. J. Thuesens Datter, se 7.
